



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcov: **1. J. Š.**, nar. X., trvale bytom H., **2. M. Š.**, nar. X., trvale bytom H., *právne zastúpených: JUDr. Dáša Bajanová, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Starosaská 3, Spišská Nová Ves*, proti žalovanému: **Okresný úrad Prešov, Odbor výstavby a bytovej politiky**, Námestie mieru č. 3, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 4. marca 2014, č. OU-PO-OVBP2-2014/599/2631/ŠSS-ZV, konajúc o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 2S/41/2014-75 zo dňa 26. marca 2015, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/41/2014-75 zo dňa 26. marca 2015 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcom právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.**Rozhodnutia správnych orgánov**

Povolením č. SÚ 3448/2012-Mj z 24.08.2012 na stavbu: „Prestavba a prístavba Zbojníckej koliby v obci Stará Lesná“ na pozemku parcelné číslo KN-C 778 a parc.č. 779 v katastrálnom území S., pre stavebníkov J. B. a manželke I. B., obaja bytom T. a J. S. a manželke E. S., obaja bytom T., ktoré vydala Obec Stará Lesná, ako príslušný stavebný úrad I. stupňa podľa § 117 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon, ďalej len „SZ“ alebo „stavebný zákon“) v znení neskorších predpisov, bolo povolené užívanie stavby. (Stavebné povolenie bolo vydané dňa 30.12.2003 pod č.j. SÚ 644/2003-Mj). Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18. septembra 2012

Proti uvedenému rozhodnutiu žalobcovia v zákonnej lehote dňa 05.04.2013 doručili na stavebný úrad návrh na obnovu konania.

Návrh na obnovu konania odôvodnili tým, že sa dozvedeli o vydaní predmetného kolaudačného rozhodnutia, pričom poukázali na dlhodobé problémy v súvislosti s prevádzkovaním uvedenej stavby, okrem iného uviedli, že tvrdenia uvádzané v rozhodnutí nie sú pravdivé, nakoľko nie je možné, aby vlastník vykonával stavbu podľa právnych predpisov platných v roku 2003, hoci v období, keď požiadal o kolaudáciu, t.j. 12.06.2012, boli už v platnosti iné právne predpisy. Ďalej uviedli, že stavebný úrad mal vedomosť o tom, že objekty nie sú skolaudované a napriek uvedenému úmyselne toleroval užívanie a prevádzkovanie nehnuteľností za účelom pohostinského zariadenia. Konštatovali, že účastníci konania, ktorými mali byť i vlastníci susediacich pozemkov, boli na svojich právach a právom chránených záujmoch ukrátení a aj altánok mal podľa nich byť predmetom kolaudačného konania a keď nebol, tak nie je užívania schopný, domnievajú sa, že sa svojvoľne a úmyselne bránilo, aby účastníkmi konania boli i vlastníci susediacich pozemkov a nehnuteľností. Uviedli, že ide o špecifickú činnosť prevádzky, šírenie hluku, pachu, plynov, čo má podstatný vplyv na vlastníkov susediacich nehnuteľností a stavebný úrad sa nezaoberal tým, že hrozí vznik závažnej ujmy vlastníkom susediacich pozemkov, a že bolo porušené právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života vlastníkov susediacich nehnuteľností. Poukázali na skutočnosť,

že pri vydávaní stavebného povolenia a taktiež i následne pri vydávaní kolaudačného rozhodnutia je potrebné konať s osobami, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám, a to i vo vzťahu k susediacim pozemkom a stavbám, ak by ich vlastnícke právo alebo iné práva mohli byť stavebným povolením, resp. stavebným konaním dotknuté.

Uviedli, že k prevádzkovaniu reštauračného zariadenia dochádzalo počas celej doby, po vydaní stavebného povolenia bez kolaudačného rozhodnutia, o čom musel mať vedomosť aj stavebný úrad. Poukázali na skutočnosť, že aj napriek tomu obec vydala predmetné kolaudačné rozhodnutie. Namietali aj povolenie zmeny stavby pred dokončením a poukázali na nové skutočnosti a dôkazy, ktoré mohli mať podľa nich podstatný vplyv na rozhodnutie, a ktoré sa nemohli v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania, a to tolerovanie nezákonného užívania a prevádzkovania reštauračného zariadenia zo strany stavebného úradu, nepredĺženie stavebného povolenia, porušenie § 78 ods. 2 stavebného zákona, existencia rozsiahleho altánku, ktorým sa stavebný úrad nezaoberal. Poukazovali na nesprávny postup správneho orgánu, ktorým sa podľa nich, účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní a to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie, teda poukázali na § 78 ods. 1, 2 a § 80 stavebného zákona.

Stavebný úrad podľa nich toleroval nezákonné užívanie a prevádzkovanie nehnuteľností napriek tomu, že objekt nebol skolaudovaný a trvajú na svojich dôvodoch o potrebe obnovy konania a tvrdenia v rozhodnutí z 20.05.2013 považujú za právne irelevantné.

Obec Stará Lesná rozhodnutím č.j. 1788/2003-Mj zo dňa 20.05.2013 zamietla návrh na obnovu konania.

Rozhodnutím Obvodného úradu Prešov, odborom výstavby a bytovej politiky č. ObU-PO-OVBP2-2013/643/2793/ŠSS-KK z 11.07.2013, bolo rozhodnutie Obce Stará Lesná zo dňa 20.05.2013 zrušené a vec vrátená na nové konanie a rozhodnutie. Obvodný úrad v Prešove argumentoval tým, že Stavebný úrad v Starej Lesnej nesprávnou aplikáciou právnych predpisov vydal vecne nesprávne a z toho dôvodu aj nezákonné rozhodnutie. Stavebný úrad vydal rozhodnutie, ktorým zamietol návrh na obnovu konania z dôvodu, že navrhovatelia nepredložili také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli mať podstatný

vplyv na pôvodné rozhodnutie napriek tomu, že v napadnutom rozhodnutí tvrdí, že odvolatelia neboli účastníkmi konania. S osobou, o ktorej správny orgán zistí, že nie je účastníkom konania sa nesmie o obnove konať, ale po vykonanom dokazovaní sa musí takto začaté konanie zastaviť podľa § 30 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku, bez ďalšieho pojednávania s ostatnými účastníkmi konania.

Rozhodnutím Stavebného úradu, Obec Stará Lesná, č.j. SÚ 39/2014-Mj zo dňa 08.01.2014 návrh na obnovu konania vo veci rozhodnutia Obce Stará Lesná, Stavebného úradu č.j. SÚ 3448/2012-Mj zo dňa 24.08.2012 zastavil.

Proti uvedenému rozhodnutiu podali v zákonom stanovenej lehote v zmysle § 54 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní spoločné odvolanie žalobcovia, v ktorom uvádzajú, že ide o nezákonné rozhodnutie vo veci samej a z rozhodnutia vyplýva, že Obec Stará Lesná v odôvodnení uvádza, že ako navrhovatelia obnovy konania nemôžu podať návrh na obnovu konania, nakoľko neboli účastníkmi kolaudačného konania konaného dňa 03.07.2012, ktorého výsledkom bolo kolaudačné rozhodnutie č.j. SÚ 344/2012-Mj zo dňa 24.08.2012. Ako v predchádzajúcich podaniach tvrdia, že v zmysle § 78 ods. 2 Stavebného zákona sú účastníkmi kolaudačného konania i vlastníci susediacich pozemkov a nehnuteľností, ktorí môžu byť konaním dotknutí. Uvádzajú, že návrhom na obnovu konania preukázali nové skutočnosti a dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci vydania kolaudačného rozhodnutia a tieto ako vlastníci susediacich nehnuteľností nemohli v konaní uplatniť, pretože o takomto konaní nevedeli.

Tvrdia, že stavebný úrad mal vedomosť o tom, že stavby, ktoré sú kolaudované až na základe kolaudačného rozhodnutia zo dňa 24.08.2012, sa užívali dokonca pre pohostinskú činnosť bez kolaudačného rozhodnutia, pričom obec Stará Lesná, ktorá mala túto vedomosť, povolila užívanie tohto zariadenia a určila prevádzkovú dobu. Uvádzajú, že účastníkmi kolaudačného konania a účastníkmi konania o povolenie stavby pred dokončením musia byť i vlastníci susediacich pozemkov a iných nehnuteľností, ktorí môžu byť touto stavbou dotknutí a podľa nich ide o vykonávanie prevádzky v stavbe i mimo stavby, čím dochádza k šíreniu pachu, hluku, plynov, čo má podstatný vplyv na vlastníkov susediacich nehnuteľností. Poukazujú na to, že Obec Stará Lesná vo svojom rozhodnutí o zastavení konania nepravdivo uvádza skutočnosti, že údajne neevidovala sťažnosti

od občanov na šírenie hluku a tvrdenia, že v rámci zasadnutia obecného zastupiteľstva v predchádzajúcich obdobiach (napr. dňa 05.12.2005) bola riešená problematika ohľadom parkovania pri reštauračnom zariadení Koliba a dňa 23.02.2005 na zasadnutí obecného zastupiteľstva boli prerokované nespokojnosti občanov s prevádzkovaním tohto zariadenia, čo sa dialo i naďalej (zasadnutia obecného zastupiteľstva 28.04.2005, 04.07.2005, 08.09.2005, a sťažnosti podané 31.05.1999, 05.03.2011, 25.10.2011), a teda obec i stavebný úrad mali vedomosť o týchto skutočnostiach, ako aj o priebehu súdneho konania vo veci ochrany vlastníckeho práva (žaloba podaná dňa 16.02.2012, č.k. 2C/24/2012-28).

Obec podľa nich svojvoľne porušuje zákon a Ústavu SR, zneužíva svoje postavenie. Navrhujú, aby odvolací orgán v celom rozsahu zrušil predmetné rozhodnutie, vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie s tým, aby návrh na obnovu konania povolil a uvádzajú, že tvrdenia stavebného úradu v rozhodnutí sú nepravdivé, zavádzajúce a právne irelevantné.

Rozhodnutím Okresného úradu Prešov č. OU-PO-OVBP2-2014/599/2631/ŠSS-ZV, zo dňa 04.03.2014 vyššie citované odvolanie odvolateľov II. stupňový odvolací orgán zamietol a rozhodnutie Obce Stará Lesná č.j. SÚ 39/2014-Mj zo dňa 08.01.2014 potvrdil.

V tejto veci sa žalobcovia podanou žalobou domáhajú preskúmania a zrušenia predmetného rozhodnutia žalovaného, k čomu je vedené konanie na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 2S/41/2014.

II.

Rozsudok krajského súdu

Žalobca v podanej žalobe zo dňa 05.05.2014 (prijaté dňa 07.05.2014) žiada, aby súd preskúmal zákonnosť právoplatného rozhodnutia žalovaného a postupu správneho orgánu – rozhodnutie zo dňa 04.03.2014 pod č. OU-PO-OVBP2-2014/599/2631/ŠSS-ZV a rozhodnutie prvostupňového orgánu zo dňa 08.01.2014 pod č.j. SÚ 39/2014-Mj, pričom navrhuje rozsudkom zrušiť predmetné rozhodnutia žalovaného zo dňa 04.03.2014 a 08.01.2014, a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Ako dôvody žaloby uviedol nasledovne:

„Žalobcovia pod poradovým číslom 1, 2 sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností v katastrálnom území S., LV č. X., v registri C, a to rodinný dom, č.s. 250, na parc.č. 862, pozemok – parc.č. 862 a 863, každý v podiele ½ v pomere k celku, uvedené nehnuteľnosti sa nachádzajú na ul. Okružnej č. 250, Stará Lesná. Tieto nehnuteľnosti susedia s nehnuteľnosťami J. S. a jeho manželky E. S., trvale bytom T., ktorí majú vo vlastníctve ½ v pomere k celku z nehnuteľností nižšie popísaných a J. B. s manželkou I. B., trvale bytom T., ktorí majú vo vlastníctve ½ v pomere k celku. Ide o nehnuteľnosti nachádzajúce sa na LV č. X., v registri C, a to: stavba č. s. 103 na parc.č. 778 „koliba“ a pozemky – parc.č. 778, 777, 779, 780.

Na základe stavebného povolenia, ktoré vydala obec Stará Lesná dňa 30.12.2003 pod č.j. SÚ 644/2003-Mj, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.01.2004, došlo k povoleniu vykonania prestavby a prístavby Zbojníckej koliby v Starej Lesnej. Na základe tohto povolenia mala byť prestavba realizovaná tým spôsobom, že tam malo vzniknúť cca 80 miest na sedenie. Účastníkmi tohto stavebného konania neboli vlastníci susediacich nehnuteľností. Občania ulice Okružnej sa pravidelne sťažovali na obci, spisovali sťažnosti na rušenie nočného klúdu, šíreniu hluku, a na to, že na ulici parkuje množstvo autobusov, ktoré sú naštartované, šíri sa z nich hluk, plyny a užívanie všetkých susedných nehnuteľností, ktoré sa na ulici nachádzajú, je značne obmedzované.

Dochádzalo k prevádzkovaniu reštauračného zariadenia počas celej doby po vydaní stavebného povolenia a táto rekonštrukcia bola realizovaná od roku 2004, od roku 2004 bola prevádzkované reštauračné zariadenie bez kolaudačného rozhodnutia – užívacieho povolenia. Obec Stará Lesná o tom vedela a nič neriešila ako stavebný úrad.“

Žalobcovia následne podali žalobu na Okresný súd v Kežmarku ako susedný spor o ochranu vlastníckeho práva, kde navrhovali, aby sa vlastníci reštauračného zariadenia zdržali šírenia hluku, dymu, plynu, pachu a rušenia nočného klúdu a aby vykonali vhodné a primerané opatrenia na zamedzenie šírenia hluku, dymu, plynu, pachu a rušenie nočného klúdu. Žaloba bola na Okresný súd v Kežmarku podaná dňa 20.02.2012, kde prebieha konanie pod sp.zn. 2C/24/2012.

Žalobcovia následne zistili, že obec vydala užívacie povolenie – kolaudačné rozhodnutie dňa 24.08.2012, pričom súdne konanie už prebiehalo a o sťažnostiach občanov

obec vedela. Kolaudačné rozhodnutie bolo vydané bez toho, aby bolo vôbec menené predchádzajúce stavebné povolenie, pričom toto bolo vydané pred viac ako 10 rokmi, pričom od vtedy sa zmenilo mnoho právnych predpisov. Stavebný úrad dodatočne nepovolil predĺženie stavebného povolenia a pôvodné stavebné povolenie nezahŕňa právne predpisy, podľa ktorých mala byť stavba zrealizovaná a užívania schopná podľa súčasného právneho stavu.

Účastníkmi stavebného ani kolaudačného konania, nebol ani jeden vlastník susediacich pozemkov, ktorí zmenou charakteru – rozšírenie prevádzka na 80 miest, sú značne dotknutí vo výkone svojho vlastníckeho práva.

Žalobcovia tvrdia, že pri vydaní kolaudačného rozhodnutia došlo k porušeniu § 78 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebný zákon, pretože stavebný úrad zlúčil s kolaudačným konaním, konanie o zmene stavby pred dokončením a účastníkmi konania mala byť i tí, ktorých sa mala zmena týkať.

Ďalej podľa § 76 ods. 3 Stavebného zákona sa kolaudačné rozhodnutie vyžaduje aj na jednoduché stavby, ich prístavby a nadstavby, ktoré postačilo ohlásiť. Na pozemku stavebníkov je aj veľký altánok, v ktorom sa pravidelne griluje, sedáva tam veľké množstvo hostí, ktorí sú vo večerných hodinách hluční, šíri sa odtiaľ hluk, dym a pach. Z vydaného kolaudačného rozhodnutia nevyplýva, že by sa predmetnou stavbou stavebný úrad vôbec zaoberal.

Neboli zobrať v úvahu zákony, čo sa týka ochrany životného prostredia č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia v platnom znení. Minimálne okrem iných právnych predpisov došlo k porušeniu šírenia prípustnej hodnoty veličín hluku vo vnútornom prostredí budov a šírenie hluku a rušenie nočného klľudu z pozemku, kde je postavený altánok.

Na základe vyššie uvádzaných rozhodnutí žalovaného došlo podľa žalobcov k tomu, že títo boli na ich základe ukrátení na svojich právach a právom chránených záujmoch.

Dňa 25.06.2014 sa k žalobe vyjadril žalovaný. Žalovaný po preskúmaní spisového materiálu a porovnaní rozhodnutia stavebného úradu so všeobecne záväznými právnymi

predpismi, nezistil v konaní a rozhodnutí stavebného úradu žiadne porušenia zákonov, a preto rozhodnutím č. OU-PO-OBVP2-2014/599/2631/ŠSS-ZV zo dňa 04.03.2014 odvolanie žalobcov zamietol a rozhodnutie Obce Stará Lesná č.j. SÚ 39/2014-Mj zo dňa 08.01.2014 potvrdil.

Žalovaný opätovne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co 34/2012 zo dňa 24.04.2012, ktorým konajúci súd zmenil rozhodnutie Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 2C 24/2012 zo dňa 05.03.2012 o nariadení predbežného opatrenia tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol s odôvodnením, že žalobcovia neosvedčili potrebu naliehavosti predbežnej úpravy právnych pomerov medzi nimi a žalovanými, a taktiež neosvedčili, že imisie spojené s prevádzkovaním predmetnej činnosti prekročili rámec miery primeranej pomerom v takom rozsahu, že by bolo nevyhnutné túto činnosť, hoci len dočasne obmedziť navrhovaným predbežným opatrením.

Žalovaný má za to, že žiadna zo žalobných námietok nie je dôvodná, pritom vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností možno podľa názoru žalovaného dospieť k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby. Rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade s príslušnou právnou úpravou a tvrdenia žalovaných v prejednávanej veci sú účelové a právne nepodložené.

Žalovaný pri formulovaní žalobou napadnutého rozhodnutia striktne dodržiaval ustanovenia stavebného zákona, ako aj ustanovenia správneho poriadku a v rozhodnutí jednoznačne špecifikoval, ktoré skutočnosti boli podkladom pre jeho rozhodnutie, akými úvahami sa riadil, ako sa vyrovnal so skutočnosťami, s námietkami žalobcov, zhodnotil všetky podklady pre vydanie rozhodnutia a vyslovil správnu úvahu po komplexnom preskúmaní vykonaných úkonov a rozhodnutí prvostupňového orgánu.

Žalovaný si nie je vedomý žiadnych nových skutočností alebo dôkazov, ktoré by mali podstatný vplyv na vydané rozhodnutie a ktoré sa v konaní nemohli uplatniť bez zavinenia účastníkov konania, resp. dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé. Žalovaný má rovnako zato, že jeho postupom sa účastníkovi konania neodňala možnosť zúčastniť sa na konaní. Napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, je v súlade so stavebným zákonom, správnym poriadkom, Ústavou SR a medzinárodným

Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a jeho vydaním k porušeniu práv žalobcov nedošlo.

Krajský súd v Prešove na základe ustanovenia § 247 a nasl. O.s.p. preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného, zistil, že žaloba žalobcu nebola dôvodná.

Predmetom preskúmania v danej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorý zamietol odvolanie žalobcov v 1. a 2. rade a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Obce Stará Lesná, ktorým ako prvostupňový správny orgán zastavil konanie podľa § 30 ods. 1 písm. a/ Správneho poriadku o návrhu na obnovu konania zo dňa 08.01.2014 pod č.j. SÚ 39/2014-Mj z dôvodu, že žalobcovia v 1. a 2. rade neboli účastníkmi kolaudačného konania, o ktorého obnovu týmto návrhom žiadali.

Z napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj vydaného prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu a napokon z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že obidva správne orgány rozhodovali v intenciách zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), ako aj správneho poriadku zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní platných v čase vydania napadnutých rozhodnutí.

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 244 ods. 1 upravuje, že v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia citovaného zákona, v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie a postup správneho orgánu“).

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo

zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 250i ods. 1 O.s.p.

Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v ustanovení § 62 až 64 upravuje obnovu konania. Obnova konania je mimoriadnym spôsobom preskúmania právoplatných rozhodnutí správnych orgánov, ku ktorému uplatneniu dochádza v prípade, ak v právoplatne skončenom správnom konaní, nebol náležitým spôsobom zistený skutočný stav veci alebo v prípade, ak neboli rešpektované procesné podmienky ustanovené zákonom a vznikajú pochybnosti o objektivite konania.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak:

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania;
- b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak;
- c) nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie

a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;

- d) rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;*
- e) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.*

Podľa § 62 ods. 2 citovaného zákona správny orgán nariadi obnovu konania z dôvodov uvedených v odseku 1, ak je na preskúmaní rozhodnutia všeobecný záujem.

Podľa § 63 ods. 1 citovaného zákona obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 63 ods. 2 citovaného zákona v návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas.

Z citovaných ustanovení zákona o správnom konaní je zrejmé, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý môže uplatniť iba účastník konania a to návrhom, ktorý má náležitosti upravené v § 63 ods. 2 Správneho poriadku a súčasne musí uviesť aj dôvod obnovy konania. Tento dôvod nemôže byť hocijaký, ale len dôvod, ktorý upravuje zákon o správnom konaní v ustanovení § 62 ods. 1 písm. a/ až e/.

V citovanom návrhu na obnovu konania žalobcovia v 1. a 2. rade argumentovali, že ako dôvod obnovy konania uvádzajú, že vyšli najavo nové skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa uplatniť bez zavinenia účastníka konania, pričom poukázali na to že Obec Stará Lesná svojvoľne, že napriek tomu, že prebiehali sťažnosti jednotlivých občanov na ulici Okružnej v Starej Lesnej, úmyselne ako stavebný úrad tolerovala nezákonné užívanie a prevádzkovanie reštauračného zariadenia v stavbe, ktorá nebola skolaudovaná.

V rámci stavebného konania podľa žalobcov nebolo riešené dodatočne predĺženie stavebného povolenia a v prípade, že by aj tak bolo, uvedené by muselo byť doručované i ostatným vlastníkom susediacich pozemkov, ktorí by museli mať o uvedenom vydaní predĺženia stavebného povolenia vedomosti. Toto pôvodné stavebné povolenie zo dňa 30.12.2003 nemohlo byť zákonným spôsobom vôbec predĺžené a to z dôvodu, že by museli

byť vydané v rámci tohto stavebného povolenia také opatrenia, ktoré vyplývajú zo zmien platných po 01.01.2004, kde v rámci stavebného konania došlo k podstatnej zmene zákona a vykonávacích predpisov. Taktiež pri vydávaní kolaudačného rozhodnutia došlo k porušeniu ustanovenia § 78 ods. 2 Stavebného zákona a podľa § 76 ods. 3 Stavebného zákona sa kolaudačné rozhodnutie vyžaduje aj na jednoduché stavby, ich prístavby a nadstavby, ktoré postačilo ohlásiť. Ďalej vyplýva z návrhu na obnovu konania aj ďalší dôvod, na ktorí poukázali žalobcovia v 1. a 2. rade, že nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutia a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní, pričom žalobcovia 1. a 2. zdôraznili, že účastníkom kolaudačného konania podľa § 78 ods. 1 Stavebného zákona sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastníkom pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Podľa § 78 ods. 2 Stavebného zákona, ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať, pritom považovali za takých účastníkov samých seba.

Ako tretí dôvod obnovy konania bolo to, že rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, pričom poukázali na to, že kolaudačné rozhodnutie sa opiera o právoplatné stavebné povolenie zo dňa 30.12.2003, ktoré keď od tohto obdobia uplynulo prakticky 10 rokov a došlo k zmenám právnych predpisov stratilo vlastne svoje opodstatnenie.

Ako vyplýva z návrhu na obnovu povolenia kolaudačného konania všetky tri dôvody, na ktoré žalobcovia 1. a 2. poukazujú sa javia ako nedôvodné a v tejto veci irelevantné, pretože ako zdôraznili stavebné úrady a žalobcovia 1. a 2. neboli účastníkmi tak stavebného konania, ktorého sa týkalo povolenia stavby, ktoré bolo vydané ešte 30.12.2003, avšak neboli ani účastníkmi kolaudačného konania, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie zo dňa 24.08.2012 pod č.j. SÚ 3448/2012-Mj. Z tejto podstatnej skutočnosti vychádzali stavebný úrad a aj žalovaný, keď konanie o návrhu na povolenie obnovy kolaudačného rozhodnutia zo dňa 24.08.2012 posudzovali. Prvostupňový správny orgán zastavil podľa § 30 ods. 1 písm. a/ Správneho poriadku z dôvodu, že návrh na obnovu konania podala osoba, ktorá nebola účastníkom správneho konania podľa názoru súdu správne.

Krajský súd je toho názoru, že bolo jednoznačne už v konaní prvostupňového správneho orgánu preukázané, že žalobcovia 1. a 2. neboli účastníkmi kolaudačného konania a preto správne rozhodol žalovaný, keď odvolania žalobcov, ktoré vlastne boli založené na tých istých dôvodoch, ktoré boli obsahom na obnovu konania, zamietol a rozhodnutie stavebného úradu potvrdil. Skutočnosti ako dôvody pre nové konanie, na ktoré poukazovali žalobcovia, takisto aj súd považuje za nedostatočné a v konaní o posúdení návrhu na obnovu kolaudačného konania sa javili ako bezpredmetné pri posudzovaní prvostupňovým správnym orgánom, či obnovu konania povoliť alebo nie, pretože v prvom rade musel riešiť otázku či osoba, ktorá podala tento návrh bola účastníkom stavebného konania a následne v rámci kolaudačného konania v predmetnej veci „Prestavby a prístavby Zbojníckej koliby v Obci Stará Lesná“.

Krajský súd dospel k názoru, že rozhodnutia správnych orgánov boli vydané v súlade so zákonom na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a správne orgány dospeli k správne právnemu záveru. Ak žalobcovia 1. a 2. neboli účastníkmi kolaudačného konania, teda ani nemohli podať návrh na obnovu konania podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Správneho poriadku z dôvodov uvedených pod písm. a) až e), z čoho napokon vyplýva, že nemohli podať ani návrh na samotnú obnovu konania kolaudačného rozhodnutia vydaného Obcou Stará Lesná zo dňa 24.08.2012 pod č.j. SÚ 3448/2012-Mj na stavbu: „Prestavba a prístavba Zbojníckej koliby v Obci Stará Lesná“.

Zároveň krajský súd s poukazom na reakciu žalovaného v jeho rozhodnutí zdôraznil, že tento sa dôkladne a presne vysporiadal so všetkými námietkami uvádzanými žalobcami 1. a 2. v odvolaní, na ktoré jednoznačne reagoval a samotné rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Stavebného úradu Obce Stará Lesná, ktorý zastavil konanie o povolenie obnovy podľa § 30 ods. 1 písm. a/ Správneho poriadku považoval za vydané v súlade so zákonom a postup prvostupňového správneho orgánu považoval žalovaný za zákonný.

Týmto postupom správnych orgánov v žiadnom prípade neboli obmedzené žiadne vlastnícke, resp. iné práva žalobcov. Títo, ako už súd vyššie poukázal neboli účastníkmi ani stavebného konania a neboli účastníkmi následne ani kolaudačného konania, preto aj súd je toho názoru, že stavebný úrad postupoval ako prvostupňový správny orgán v súlade so Stavebným zákonom, ako aj so Zákonom o správnom konaní, ktoré boli účinné v čase

vydania napadnutého rozhodnutia tak stavebného úradu, ako aj neskôr rozhodnutia žalovaného, ktorý odvolania žalobcov v 1. a 2. rade zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

S argumentáciou žalovaného sa preto krajský súd v plnom rozsahu stotožnil, pričom bol toho názoru, že stavebný úrad sa dostatočne vysporiadal so všetkými dôvodmi, ktoré boli podané v návrhu na obnovu konania žalobcami a tieto skutočnosti napokon vyjadril v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zo dňa 04.03.2014 pod č. OU-PO-OVBP2-2014/599/2631/ŠSS-ZV, ktorým rozhodnutie Obce Stará Lesná zo dňa 08.01.2014 pod č.j. SÚ 39/2014-Mj potvrdil a odvolanie žalobcov 1. a 2. zamietol.

Námietky, ktoré uvádzali žalobcovia 1. a 2. v žalobe, tieto sú totožné s námietkami, ktoré boli uvádzané v odvolaní v správnom konaní a aj súd je toho názoru, že tieto sú irelevantné a pre dané konanie nedôvodné a preto žalobu súd zamietol. Aj v tomto prípade je súd toho názoru, že iba účastníci stavebného konania, účastníci, ktorí majú postavenie účastníka konania podľa § 78 ods. 1 Stavebného zákona môžu byť účastníkmi jednak stavebného konania, ako aj neskôr kolaudačného konania a jedine títo účastníci môžu podávať návrh na obnovu takéhoto konania. V žiadnom prípade nemožno v predmetnom konaní aplikovať § 14 ods. 1 Správneho poriadku ohľadom postavenia účastníka konania.

Ohľadom námietky žalobcov 1. a 2., že v súčasnej dobe je vedené konanie pod sp.zn. 2C 24/2012 krajský súd aj v tomto prípade sa stotožnil so záverom a s posúdením tejto námietky žalovaným a poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 9Co 34/2012 zo dňa 24.04.2012, ktorým konajúci odvolací súd rozhodnutie Okresného súdu Kežmarok pod sp.zn. 2C 24/2012 zo dňa 05.03.2012 o nariadení predbežného opatrenia zrušil a rozhodol tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol s odôvodnením, že žalobcovia (ktorými sú žalobcovia 1. a 2. v predmetnom konaní) neosvedčili potrebu naliehavosti predbežnej úpravy právnych pomerov medzi nimi a žalovanými, ktorými sú stavebníci vo veci stavebného konania aj kolaudačného konania a taktiež neosvedčili, že emisie spojené s prevádzkovaním predmetnej činnosti prekročili rámec miery primeranej pomerom v takom rozsahu, že by bolo nevyhnutné túto činnosť hoci len dočasne obmedziť navrhovaným predbežným opatrením.

Podľa názoru krajského súdu sú teda tvrdenia žalobcov, že boli dotknuté ich práva a právom chránené záujmy a že sa s nimi nekonalo ako s účastníkmi konania vo vzťahu k prebiehajúcej stavebnému konaniu, ktoré bolo vydané ešte v roku 2003, ako aj vo vzťahu ku kolaudačnému konaniu, ktoré bolo právoplatne ukončené rozhodnutím zo dňa 24.08.2012, nedôvodné a preto je toho názoru, že vo veci bolo potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Pokiaľ sa žalobcovia domáhajú svojich vlastníckych práv ako vlastníci ďalších susedných pozemkov nie priamo susediacich so spornou nehnuteľnosťou, o ktorú sa jedná v predmetnom konaní (koliby), je na nich, aby sa v rámci občianskoprávného konania na príslušnom súde, kde podali žalobu o ochranu vlastníckeho práva týmto spôsobom domáhali ochrany vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v ich vlastníctve. V tomto im nebráni ani stavebný úrad Obec Stará Lesná, ani žalovaný, ktorým je Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky.

S poukazom na obsah administratívneho spisu, z ktorého vyššie uvádzané skutočnosti boli jednoznačne preukázané a postup a konanie stavebného úradu bolo potvrdené žalovaným, je aj krajský súd toho názoru, že správne orgány v danej veci postupovali jednoznačne v súlade s príslušnými ustanoveniami Stavebného zákona, ako aj Správneho poriadku tak, ako na to súd už vyššie poukázal.

Krajský súd konštatoval, že správne orgány sa vysporiadali so všetkými námietkami žalobcov v 1/ a 2/ rade tak, ako je vyššie uvedené, pričom je toho názoru, že žiadne nové skutočnosti, ktoré žalobcovia v žalobe uvádzajú ako nové skutočnosti nie sú samé o sebe dôvodom na obnovu konania a nie sú ani dôvodom na zrušenie preskúmaných rozhodnutí.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutia v rozsahu a z dôvodov uvádzaných v žalobe a jednohlasne dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju ako nedôvodnú s poukazom na obsah ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. s poukazom na to, že žalobcovia 1. a 2. nemali v konaní úspech a žalovaný nemá právo zo zákona na náhradu trov konania rozhodol tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

III.

Odvolanie voči rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach

Vo včasne podanom odvolaní voči rozsudku č.k. 2S/41/2014-75 zo dňa 12.05.2015 sa žalobcovia domáhajú, aby odvolací súd zmenil predmetné rozhodnutie tak, že zruší rozhodnutie Krajského súdu v Prešove a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Podľa žalobcov sa súd nevysporiadal zo základnými dôvodmi, ktoré žalobcovia uvádzali v návrhu na obnovu konania a následne i v žalobe. Žalobcovia v rámci súdneho konania riadne preukázali, že ich nehnuteľnosti susedia s nehnuteľnosťami stavebníkov. Ide o nehnuteľnosť – stavbu, ktorá patrí do podielového spoluvlastníctva žalobcov a je umiestnená na druhej strane cesty, t.j. predeľuje ich len obecná komunikácia.

Žalobcovia poukazujú na tie isté argumenty ako v predchádzajúcich podaniach (odvolaniach a žalobe): rozšírenie kapacity (prestavba a prístavba) na cca 80 miest na sedenie, vlastníci susediacich pozemkov i okolitých nehnuteľností nemali informácie o tom, že je povolená prestavba a prístavba, kde má byť prevádzkované reštauračné zariadenie, pričom toto bolo prevádzkované už od r. 2004 a to bez kolaudačného rozhodnutia – užívacieho povolenia, v lokalite sú rodinné domy, ktoré sú určené na bývanie, či rekreáciu, predmetnou prístavbou a prestavbou došlo k narúšaniu spolunažívania – rušením nočného klľudu, šírením hluku, pachov a plynov, na ulici parkuje väčšie množstvo autobusov, čím je užívanie susedných nehnuteľností značne obmedzené.

Žalobcovia preto tvrdia, že rozhodnutiami a postupom správneho orgánu boli ukrátený na svojich právach, a preto navrhujú, aby odvolací súd v celom rozsahu rozsudok Krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

IV.

Posúdenie veci samej Najvyšším súdom SR

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach odvolania, ktoré zodpovedá skutkovým a právnym záverom prvostupňového súdu vo vzťahu k preskúmanému rozhodnutiu a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď verejné vyhlásenie rozhodnutia v súlade s § 156 ods. 3 O.s.p. zverejnil v zákonom stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke www.nsud.sk.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. sa rozhodnutiami správnych orgánov rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia, alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Odvolaací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami krajského súdu, ktoré zodpovedajú obsahu predloženého administratívneho spisu žalovaného.

K námietke odvolateľov (žalobcov), že ich nehnuteľnosti susedia s nehnuteľnosťami stavebníkov, pričom ide o nehnuteľnosť – stavbu, ktorá patrí do podielového spoluvlastníctva žalobcov a je umiestnená na druhej strane cesty, t.j. predeľuje ich len obecná komunikácia, **sa najvyšší súd stotožnil** s argumentáciou druhostupňového orgánu, a poukazuje na skutočnosť, že v zmysle stavebného zákona sa susednou stavbou a pozemkom rozumie taká stavba, či pozemok, ktoré majú spoločnú hranicu s pozemkom, ktorý je predmetom stavebného konania podľa stavebného zákona, alebo aj stavba na takom pozemku, ktorý síce nemá spoločnú hranicu s pozemkom, o ktorý podľa stavebného zákona ide, ale užívanie takej stavby, by mohlo byť navrhovanou stavbou dotknuté. Z priloženej dokumentácie vyplýva, že nehnuteľností, ktoré sú vo vlastníctve žalobcov nie sú v zmysle stavebného zákona susedným pozemkom, na ktorých je predmetná stavba umiestnená, pričom si treba uvedomiť, že správny orgán v zmysle § 81 ods. 4 stavebného zákona povolil zmenu stavby pred jej dokončením v rozsahu dispozičnej zmeny: realizácia chodby a skladu, zrušenie druhého vstupného zádveria, komunikačné prepojenie medzi vstupnou chodbou a dennou miestnosťou – z čoho je zrejmé, že ide o taký druh zmien, ktoré sa žalobcov ako vlastníkov stavby nachádzajúcej sa na inom než susediacom pozemku, nijako nedotýkajú.

K ďalším námietkam: vlastníci susediacich pozemkov i okolitých nehnuteľností nemali informácie o tom, že je povolená prestavba a prístavba (rozšírenie na cca 80 miest), kde má byť prevádzkované reštauračné zariadenie, pričom toto bolo prevádzkované už od roku 2004 a to bez kolaudačného rozhodnutia – užívacieho povolenia, v lokalite sú rodinné domy, ktoré sú určené na bývanie, či rekreáciu, predmetnou prístavbou a prestavbou došlo k narúšaniu spolunažívania – rušením nočného klľudu, šírením hluku, pachov a plynov, na ulici parkuje väčšie množstvo autobusov, čím je užívanie susedných nehnuteľností značne obmedzené, **najvyšší súd konštatuje, že:**

Podľa ustanovenia § 80 ods. 1 stavebného zákona, stavebný úrad oznámi účastníkom konania, obci, ak nie je stavebným úradom príslušným na kolaudačné konanie, a dotknutým orgánom, začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním. Treba si uvedomiť skutočnosť, že stavebný zákon vymedzuje kolaudačné konanie ako postup za účelom zisťovania, či bola predmetná stavba postavená v súlade so stavebným povolením a projektovou dokumentáciou, s ktorou účastníci stavebného konania vyslovili súhlas, prípadne, či vyslovené námietky boli vysporiadané. Správny orgán teda skúma, či daná stavba bola alebo nebola zrealizovaná v súlade s vydaným stavebným povolením. Nakoľko žalobcovia nepreukázali zákonné podmienky na odôvodnenie rozšírenia okruhu účastníkov kolaudačného konania v zmysle § 78 ods. 2 stavebného zákona, správny orgán v tejto veci postupoval správne, keď návrh žalobcov na obnovenie konania zastavil, nakoľko nebol zákonný dôvod na rozšírenie okruhu účastníkov.

Treba si taktiež uvedomiť, že predmetná stavba je umiestnená v oblasti, kde v súlade s Územným plánom Obce Stará Lesná, schváleným uznesením obecného zastupiteľstva zo dňa 01.06.1995 pod č. 20/95, je územie funkčne určené ako **plocha pre obchod, služby a ubytovanie**. Predmetná stavba teda nijako neporušuje svojim účelom zákon, a to i napriek tomu, že sú v okolí postavené rodinné domy slúžiace na bývanie, či rekreáciu.

Pokiaľ ide o otázku, či bolo stavebné ukončenie stavby, a či jej faktické užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, ochranu života a zdravia osôb, životného prostredia, požiadavky bezpečnosti práce a technických zariadení, vplyv stavby na okolitú zástavbu, toto všetko bolo preukázané práve v kolaudačnom konaní a je možné to zhodnotiť z vyjadrení dotknutých orgánov, ktoré sa k dotknutým otázkam vyjadrili práve z týchto jednotlivých hľadísk. Preto aj správny orgán, ako aj Krajský súd v Prešove správne odkazovali žalobcov v otázke narušenia susedských vzťahov na občianskoprávne riešenie, ktoré je nad rámec pôsobnosti žalovaného a stavebného úradu.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že už od roku 2004 stavebníci predmetnú stavbu fakticky užívali, a to bez kolaudačného rozhodnutia, správny orgán túto skutočnosť zaznamenal a rieši v predmetnom priestupkovom konaní, o čom svedčí aj jeho vyjadrenie práve v napádanom

rozhodnutí č.j.: SÚ 3448/2012-Mj zo dňa 24.08.2012. Je teda zrejme, že s nezákonným užívaním stavby sa stavebný úrad dostatočne vysporiadal.

K námietkam, ktoré sa týkajú altánku, sa súd vyjadruje tak, že stavebný úrad v samostatnom konaní môže preveriť, či má charakter stavby a či je potrebné v tejto veci začať samostatné konanie, tiež či v takomto konaní budú žalobcovia účastníkmi konania.

S poukazom na uvedené najvyšší súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje so zisteniami a závermi Krajského súdu v Prešove. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdil. Podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p.

Žalobcovia v odvolacom konaní neboli úspešní, a preto im súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 8. júna 2016

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková